

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności listy urzędników awansowanych w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w jakim lista ta nie zawiera nazwiska skarżącego, jak również, incydentalnie, aktów przygotowawczych do wydania tej decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności przyznania punktów do uzyskania awansu w ramach procedury awansowania w 2003 r. w odniesieniu do skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi zarzuty identyczne z zarzutami podniesionymi przez skarżących w sprawie T-434/04.

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2004 r. przez Holgera Standertskjöld-Nordenstama przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-437/04)

(2005/C 6/86)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 1 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Holgera Standertskjöld-Nordenstama, zamieszkałego w Waterloo (Belgia), reprezentowanego przez Thierry'ego Demaseure'a, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę urzędników najbardziej zasługujących na awans do grupy zaszerogowania A3 w ramach procedury awansowania „drugiego etapu” w 2003 r., opublikowaną w biuletynie informacji administracyjnych nr 84-2003 z dnia 19 grudnia 2003 r.;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrekcja generalna, dla której pracuje skarżący zaproponowała jego kandydaturę do awansu do grupy zaszerogowania A3 w ramach procedury awansowania w 2003 r. Komitet Konsultacyjny ds. Mianowań utworzył listę czternastu urzędników najbardziej zasługujących na awans. Skarżący, będąc sklasyfikowany na piętnastym miejscu, nie znajdował się na tej liście. Organ uprawniony do mianowania zdecydował następnie o dodaniu do tej listy nazwisk dwóch członków gabinetu. Na tej podstawie skarżący podnosi, na poparcie swojej skargi, że sporna decyzja naruszyła art. 45 regulaminu pracowniczego, gdyż zasługi tych dwóch członków gabinetu nie zostały porównane z zasługami dwóch innych urzędników, w tym skarżącego.

Skarżący podnosi ponadto drugi zarzut dotyczący jakoby naruszenia art. 4.2 decyzji Komisji z dnia 19 lipca 1988 r. W tym kontekście, skarżący podnosi, że sporne awanse miały miejsce bez wcześniejszej opinii Komitetu Konsultacyjnego ds. Mianowania oraz, że ilość nazwisk urzędników znajdujących się na liście urzędników najbardziej zasługujących na awans miała przekraczać o 50 % możliwości awansowania a nie, jak w spornym przypadku, być równa liczbie dostępnych stanowisk.

Skarżący podnosi, na koniec, naruszenie obowiązku uzasadnienia aktu.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2004 r. przez Elke Huober przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-438/04)

(2005/C 6/87)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 29 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Elke Huober, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchala, adwokatów przeciwko Radzie Unii Europejskiej.